

Ο ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΜΟΣ ΕΙΝΑΙ ΘΕΣΗ ΜΑΧΗΣ ΣΕ ΕΝΑΝ ΚΟΣΜΟ ΠΟΥ ΓΚΡΕΜΙΖΕΤΑΙ

ΜΑΘΗΤΙΚΗ ΟΜΑΔΑ ΣΚΑΠΟΥΛΑ skapoula.espivblogs.net

18 Σεπτεμβρίου 2013, Αθήνα. Ο Παύλος Φύσσας πέφτει νεκρός από μαχαιριές ελληνόψυχων καθαρμάτων. Ο Παύλος, μουσικός και αντιφασίστας, δολοφονήθηκε για τις ιδέες του. Δεν ήταν μόνος ο χρυσαυγίτης που τον μαχαίρωσε. Είχε μαζί του το κράτος με τις εκστρατείες «εκκαθάρισης» των πόλεων, με τις επιχειρήσεις σκούπα, τις δημοσιοποιήσεις φωτογραφιών οροθετικών γυναικών, τα στρατόπεδα συγκέντρωσης μεταναστών και τόσα άλλα. Είχε μαζί του επίσης τα μέσα μαζικής ενημέρωσης και τους καλλιτέχνες που τους έδωσαν βήμα, τους μπάτσους που συνεργάζονται απροκάλυπτα πλέον μαζί τους, τους μικροαστούς που βλέπουν την κοινωνική τους θέση να χάνεται και αγριεύουν, τους «φιλήσυχους πολίτες» που επιλέγουν να μένουν σιωπηλοί μπροστά στη βαρβαρότητα.

Τα σκουπίδια της χρυσής αυγής δεν έγιναν χτες δολοφόνοι. Ο εργάτης Σαχτζάτ Λουκμάν δολοφονήθηκε τον περασμένο Γενάρη από μαχαίρια φασιστών γιατί ήταν σκουρόχρωμος, και όχι «αρκετά Έλληνας». Οι μετανάστες που έπεσαν θύματα επιθέσεων είναι δεκάδες – αλλά είναι αόρατοι, αδιάφοροι για τα ΜΜΕ και την κοινή γνώμη. Η υποτίμηση της εργασίας στις εποχές της κρίσης αυτά έχει: κάποιιοι περισσεύουν, όλο και περισσότερο. Ας μην ξεχνάμε άλλωστε τον φασισμό των κάθε λογής αφεντικάδων και επιχειρηματιών. Παράδειγμα τις σαπίλας τους το σκηνικό στην Μανωλαδα και ο νεκρός Αιγύπτιος Μοχάμεντ Σαλάμ που ξυλοκοπήθηκε άγρια από το αφεντικό του. Το «φαινόμενο χ.α.» δεν αναδύθηκε λοιπόν απ' τους υπονόμους της Ιστορίας "ξαφνικά και αναπάντεχα", ο σύγχρονος φασισμός δεν είναι κάποιου είδους τομή στην ιστορία αλλά αποτέλεσμα διαδικασιών και κρατικών στρατηγικών πολλών δεκαετιών.

Φτάνουμε έτσι, μετά από αμέτρητες επιθέσεις ενάντια σε μετανάστες και τη δολοφονία του αντιφασίστα Παύλου στη σύλληψη των πρωτεργατών της χρυσής αυγής. Το θέατρο του παραλόγου που εξελίσσεται μπροστά μας φαίνεται αρχικά αδιανόητο: το ίδιο σύστημα που έθρεψε χρόνια τώρα το φασισμό, τώρα του «επιτίθεται». Οι σκηνοθέτες της παράστασης ξέρουν καλά τι κάνουν. Οι κυβερνητικές δυνάμεις παρουσιάζονται ως σωτήρες της δημοκρατίας και της ομαλότητας, απενοχοποιώντας τους ίδιους τους εαυτούς, ικανοποιώντας τις εκ των έξω διαμαρτυρίες (βλέπε επικρίσεις ευρωπαϊών και αμερικανών πολιτικών) αλλά και προσπαθώντας να απορροφήσουν τους κραδασμούς της μεγάλης αντιφασιστικής αντίδρασης που λαμβάνει χώρα από τα κάτω – ανοίγοντας το δρόμο στην όξυνση της θεωρίας των δύο άκρων και τη σκληρότερη μεταχείριση του αντιφασιστικού «άκρου».

Δε νομίζουμε πως η κατάσταση στην Ελλάδα θα «μεταφερθεί» αυτούσια στην Κύπρο. Τέτοιου είδους αναλύσεις είναι καταδικασμένες γιατί αδυνατούν να λάβουν υπόψη τις σημαντικές διαφορές των δύο χωρών όσον αφορά το πολιτικό σκηνικό. Αυτό προφανώς δε σημαίνει πως ο φασισμός είναι κάτι ξένο στην Κύπρο – κάθε άλλο! Ένα κράτος σαν το κυπριακό – και τα αφεντικά του - που πρέπει να διαχειριστεί μια σοβαρή καπιταλιστική κρίση αναμένουμε πως θα χρησιμοποιήσει κάθε διαθέσιμο μέσο. Όσο συσκοτίζουν τις αιτίες τις κρίσεις, παρουσιάζοντας τα συμπτώματά της ως τέτοιες, όσο πυκνώνουν τον ιστορικό χρόνο για να ζαλίσουν τις συνειδήσεις με την ιλιγγιώδη ταχύτητα της στροφής στη βαρβαρότητα (που γίνεται τόσο γρήγορα που οι περισσότεροι χειροκροτούν αισιόδοξα), όσο καλύπτουν κάθε πραγματικό νόημα με το μηντιακό θέαμα, την «έκτακτη ανάγκη» και την «εθνική ενότητα» που συνεχώς ανακυκλώνονται, τόσο θα επανέρχεται, τότε αργά και τότε γρήγορα, ο – ήδη υποβόσκων – φασισμός στο προσκήνιο.

Και αυτό δεν είναι κάτι που ξεκίνησε τώρα. Για χρόνια τώρα, ο καθημερινός ρατσισμός υπηρετούσε

το συμφέρον των μικρο-αφεντικών και των μικρο-ιδιοκτητών που χρειάζονταν φτηνή εργασία. Για χρόνια τώρα, η κυπριακή κοινωνία αποδεικνύει συνεχώς πως οι αξίες της κινούνται σε ένα μείγμα συντηρητισμού, φιλοτομαρισμού και μικροαστικής κουλτούρας πασαλειμμένη καλά με ονειρώξεις για ένδοξα εθνικά μεγαλεία. Επ' ευκαιρίας της κρίσης, οι νεοναζί σκατόφατσες διαφημίζονται όλο και περισσότερο. Έχουμε από τη μια τον αρχιεπίσκοπο να δηλώνει ότι οι πλείστες απόψεις του ελαμ τον εκφράζουν και ότι είναι καλά παιδιά. Από την άλλη έχουμε τον υπουργό δικαιοσύνης Ιωνά να μας επιβεβαιώνει πως δεν υπάρχουν ρατσιστικές οργανώσεις στην Κύπρο. Δεν ξεχνάμε φυσικά πως βοηθός Γενικού Εισαγγελέα είναι ο Ρίκκος Ερωτοκρίτου, ο άνθρωπος που έκανε αίτηση στη βουλή για να γίνει κόμμα το ελαμ. Τέλος, φτάνουμε στη σφαίρα του θεάματος, με δημοσιογράφους όπως το Δημόπουλο να δηλώνουν στην οθόνη μαζί με τον πρόεδρο των νεοναζί πως η χρυσή αυγή «καθάρισε» τον Άγιο Παντελεήμονα.

Έχοντας λοιπόν πλάτες από την εκκλησία, τη δικαιοσύνη και τα ΜΜΕ (και διάφορους πιο σκοτεινούς κύκλους) οι ναζί παίρνουν αέρα. Δε ξεχνάμε το ξυλοδαρμό νιγηριανού φοιτητή μετά το τέλος πορείας του ελαμ στη Λευκωσία, δε ξεχνάμε το ξυλοδαρμό του λαχειοπώλη στη Λήδρας γιατί διαφώνησε με τις ιδέες του, δε ξεχνάμε το μαχαίρωμα ενός Τουρκοκυπρίου στο rainbow festival στη Λάρνακα και όλες τις θρασύδειλες επιθέσεις. Όσοι δηλώνουν συγκλονισμένοι για τη δολοφονία στην Ελλάδα, ας ανοίξουν τα μάτια τους για να δουν και την κυπριακή πραγματικότητα. Όσοι θεωρούν ότι δεν υπάρχουν ρατσιστικές και φασιστικές οργανώσεις, έχουν ήδη πάρει θέση μάχης.

Να ξέρουν πάντως πως έχουμε πάρει και εμείς θέση μάχης. Γιατί στον καθημερινό πόλεμο κρατάμε το κεφάλι ψηλά και το μυαλό στη θέση του. Δεν είναι μόνο τα καραφλά φασιστο-αποβράσματα που θα μας βρουν απέναντι τους. Ο αγώνας μας, ως αντιφασίστες και αντιφασίστριες, διευρύνεται σε ένα μέτωπο ενάντια στον εδραιωμένο ρατσισμό της κυπριακής κοινωνίας, ενάντια στην υποτίμηση και εκμετάλλευση της εργατικής τάξης, ενάντια στην καταλήστευση κάθε δικαιώματος και αξιοπρέπειας των προσφύγων και μεταναστών που έρχονται στην Ευρώπη για μια καλύτερη ζωή, ενάντια στην καταδίκη του μέλλοντος μας. Δεν θα πούμε περισσότερα. Αν χρωστάμε κάτι στους δολοφονημένους αντιφασίστες συντρόφους μας, στον Παύλο Φύσσα (killah P), στον Clement Meric και σε τόσους άλλους, είναι να αγωνιστούμε κόντρα στο φασισμό και το σύστημα που τον εκκολάπτει. Και για να μη ξεχνιόμαστε: δεν είναι η επίκληση μιας ανάπηρης «δημοκρατίας» που θα αλλάξει τους συσχετισμούς. Είναι η μαχητική αυτοπεποίθηση των από κάτω που λείπει απελπιστικά...

Δηλώσεις επιφανών καθαρμάτων σε Κύπρο και Ελλάδα:

Στέφανος Κασιμάτης (δημοσιογραφικός υπάλληλος του ομίλου Αλαφούζου): *Όσοι πιστεύουμε στην δημοκρατία οφείλουμε ένα μεγάλο "ευχαριστώ" στην Χρυσή Αυγή - και σοβαρολογώ απολύτως.*

Παναγιώτης Ψωμιάδης (δεξιός караγκιόζης - ΝΔ): *Νέα Δημοκρατία και Χρυσή Αυγή είναι αδελφά κόμματα.*

Γιάννης Πλούταρχος (σκυλαδοπόπ τραγουδιστής): *Θα ψηφίσω Χρυσή Αυγή, αν είναι να μας βγάλει από το αδιέξοδο.*

Αρχιεπίσκοπος «Χρυσόστομος»: *Όσες φορές ήρθα σε επαφή με αυτά τα παιδιά, έχω αντιληφθεί ότι είναι μορφωμένα παιδιά, ενδιαφέρονται για τον τόπο και οι απόψεις τους είναι κρυστάλλινες (σε ερώτηση για τους νεοναζί του ελαμ).*

Ιωνάς Νικολάου (Υπουργός «δικαιοσύνης»): *Δεν υπάρχουν νεοφασιστικές κινήσεις στην Κύπρο, ούτε οργανώσεις που διακατέχονται από άκρατο εθνικισμό ή προωθούν είτε τον ρατσισμό είτε την ξενοφοβία.*

Δημόπουλος (δημοσιογράφος του Σιγμα): *Πριν τις τελευταίες εκλογές, πήγα στην περιοχή... Άλλο πράγμα! Καθάρισε!!.. τι έγινε ρε παιδιά; Χρυσή Αυγή μου λένε...εφάρμοσε τους νόμους.*